

Zašto anarhistkinje i anarhisti ne glasaju (1913)

Sve što se može reći o izborima može stati u jednu rečenicu.

Glasati znači odreći se vlastite moći.

Izabrati jednog ili mnoge, na kraće ili duže razdoblje, znači odreći se vlastite slobode.

Bez obzira da li je riječ o apsolutističkom vladaru, ustavnoj monarhiji, ili pak običnom predstavniku u parlamentu, kandidat kojeg se postavi na tron, mjesto u parlamentu ili sličnu poziciju, uvijek će biti tvoj gospodar. To su osobe koje postavljaš "iznad" zakona jer oni su ti koji imaju moć donošenja zakona i njihova je uloga da brinu o poštivanju tih istih zakona.

Glasanje je skrojeno za budale.

Blesavo je uvjerenje da osoba, koja je poput svih ostalih, može u jednom trenutku steći znanje o svemu i razumijeti svako pitanje. A upravo to je ono što rade. Izabrana osoba će donositi zakone o svemu što se događa, od toga kako se treba ili ne treba proizvesti kutiju šibica, kako voditi rat, unaprijediti poljoprivredu ili koji je najbolji način za ubiti par arapa ili crnaca. Pretpostavljam da ste uvjerenja kako će njihovo znanje rasti sa brojem tema sa kojima će se morati baviti, ali povijest i iskustvo nam govore drugačije.

Posjedovanje moći djeluje frustrirajuće na ljude, parlamenti su uvijek širili nezadovoljstvo.

U skupštinama svake vlasti, na najkobniji način, prevladavaju oni koji su ispod moralnog i intelektualnog prosjeka.

Izlazak na izbore je priprema za sramotnu izdaju i na njima biramo izdajice.

Birači zasigurno vjeruju u iskrenost kandidata i to uvijek ostaje tako do određene mjere, dokle god traje izborna pompa i dok se osjeća natjecateljski duh.

Međutim, svaki dan ima svoje sutra. Čim se okolnosti promjene, promjene se i ljudi. Danas se tvoj kandidat drži skromno u tvojoj prisutnosti, a već sutra nezainteresirano odmahuje rukom i okreće glavu. Od nekoga tko je molio tvoj glas, postao je tvoj gospodar.

Kako radnica, nakon što si je na izborima gurnuo u vladajuću klasu, može biti ista kao i prije kad sad sebe vidi jednakom s ostalim tlačiteljima? Pogledaj samo kako postaju servilni nakon što razgovaraju s biznismenima ili kad ih kakav kralj pozove na svoj dvor!

Zrak u saboru nije zdravo duboko udahnuti, prepun je korupcije. Kad pošaljete jednog od vas na pokvareno mjesto, ne treba se kasnije čuditi ako se vrati kao loša osoba.

Dakle, ne odričite se svoje slobode.

Ne glasajte!

Umjesto da prebacujete obranu vlastitih interesa na druge, učinite nešto sami za sebe. Umjesto da pokušate izabrati savjetodavce koji će vas voditi u buduće akcije, učinite stvari sami, i učinite ih sada! Motivirani ljudi neće dugo uzaludno tražiti mogućnost djelovanja.

Prebaciti odgovornost za vlastita djela na tuđa leđa je kukavičluk.

Ne glasajte!

Bibliografski podaci

Naslov	Zašto anarhistkinje i anarhisti ne glasaju
--------	--

Autor	Elisée Reclus
Napomena	Originalno objavljeno u časopisu Mother Earth, vol. 8, no. 5, 1913. Prevedeno na naš jezik 2019. godine.
Izdavač	Klasna solidarnost
Godina	2022.